

Dvořák: uit ‘Moravische duetten’

Tevergeefse hoop (Možnost)

De koekoek roept vanuit de dennenboom;
Mijn meisje huilt in de tuin, denkend aan haar geliefde.
En ik vroeg: ‘Waarom huil je en zucht je? Je bent de mijne
Wanneer de koekoek, rond Kerstmis, drie keer roept in het bos!’

‘Hoe kan ik niet bitter huilen? De jouwe word ik niet
Want de koekoek heeft nog nooit met Kerstmis geroepen.’
‘God is zachtmoedig, God is machtig. Als hij het wil,
Roept de koekoek rond Kerstmis in het bos.’

Op ons dak (Na tej našej střeše)

Op ons dak broedt een zwaluw.
Een jongeman komt naar ons toe, hij brengt mij iets,
Hij brengt mij een zijden sjaal,
En ik maak groene rozemarijn voor hem klaar.

De krans (Věneček)

De maaiers gaan naar huis. Dek snel de tafel, meisjes!
De tafels zijn van esdoorn, en het bestek ook:
Wie hier ook komt zitten, wees mijn metgezel!

Mocht Martin die beloning verdienen,
Dan beloofde ik hem mijn groene kransje, en mijn hand.
Mooie krans, mooie krans! Wat moet ik met je doen?
Moet ik je bij me houden, of werp ik je van me af?

‘Ach, mooi meisje, je kunt me nog bewaren.
Als de herfst komt ben ik er klaar voor, haal me dan uit je haren!’

Verdriet (Hoře)

Voor de appel rijp was, viel hij van de tak,
Zodat mijn arme hartje verdrietig werd.

Nee, het was geen verdriet, maar een ongehoord lijden
Zoals wanneer een mes door je hartje zou snijden.

Nee niet zozeer snijden, maar als een ruw zagen
Omdat mijn liefje mij heeft verlaten.